

3282
f. *mpu*

UCHWAŁA KOMISJI HABILITACYJNEJ
Z DNIA 28. WRZEŚNIA 2018 ROKU ZAWIERAJACA OPINIĘ W SPRAWIE
NADANIA
STOPNIA DOKTORA HABILITOWANEGO NAUK
MEDYCZNYCH DR N. MED. ALEKSANDRZE GILIS-JANUSZEWSKIEJ

Komisja habilitacyjna w składzie:

Przewodniczący:	Prof. dr. hab. Andrzej Lewiński (UM-Łódź)
Sekretarz:	dr hab. Małgorzata Bała, prof. UJ (UJCM)
Recenzenci:	Prof. dr. hab. Małgorzata Myśliwiec (GUMed)
	Prof. dr hab. Piotr Fichna (UM-Poznań)
	dr hab. Małgorzata Zwolińska-Wcisło, prof. UJ (UJCM)
 Członkowie Komisji:	 Prof. dr hab. Przemysław Jarosz-Chobot (SUM)
	Prof. dr.hab. Tomasz Klupa (UJCM)

działając na podstawie art. 16 ust. 1 i 2, art. 18a ust. 8 i 11 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. 2017 poz. 1789), § 14 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dn. 19 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. 2018, poz. 261), § 4 i 5 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dn. 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. Nr 196, poz. 1165) oraz na podstawie postanowienia Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów z dn. 11 czerwca 2018 r. powołującego komisję habilitacyjną w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr n. med. Aleksandry Gilis-Januszewskiej podjęła jednogłośnie

uchwałę wyrażającą pozytywną opinię
w sprawie nadania dr Aleksandrze Gilis-Januszewskiej
stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk medycznych
w dyscyplinie medycyna

UZASADNIENIE

Komisja Habilitacyjna zapoznała się z autoreferatem, wykazem opublikowanych prac naukowych, kopiami publikacji stanowiących wskazane przez Kandydatkę osiągnięcie naukowe wraz z oświadczeniami współautorów, opisem osiągnięć dydaktycznych, współpracy z instytucjami, organizacjami i towarzystwami naukowymi, działalności popularyzującej naukę dr n. med. Aleksandry Gilis-Januszeńskiej oraz opiniami Recenzentów: prof. dr hab. Małgorzaty Myśliwiec, prof. dr hab. Piotra Fichny, dr hab. Małgorzaty Zwolińskiej-Wcisło, prof. UJ oraz opiniami członków Komisji.

Komisja stwierdziła, że dokumentacja wniosku została przygotowana zgodnie z wytycznymi zawartymi w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 26 września 2016 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. z 2016 r., poz. 1586) i od strony formalnej nie budzi zastrzeżeń. Komisja ustaliła co następuje:

PRZEBIEG PRACY ZAWODOWEJ

Dr n. med. Aleksandra Gilis-Januszeńska ukończyła studia na Wydziale Lekarskim w Krakowie w 1993 roku. W 1994 roku rozpoczęła pracę na stanowisku asystenta w Zakładzie Higieny i Ekologii UJCM, a w 1996 roku, jako stypendystka WHO, uzyskała dyplom w zakresie Public Health-Community Nutrition w Karolinska Instytutet w Sztokholmie w Szwecji. Po odbyciu studiów doktoranckich dr Gilis-Januszeńska została zatrudniona na stanowisku asystenta w Katedrze i Klinice Endokrynologii UJCM.

W 2004 roku uzyskała stopień doktora nauk medycznych na Wydziale Lekarskim UJCM na podstawie pracy pt. „Wpływ redukcji masy ciała na dystrybucję tkanki tłuszczowej brzusznej i wybrane wskaźniki metaboliczne u pacjentów z nowo rozpoznaną cukrzycą typu 2.” W 2004 roku dr Gilis-Januszeńska uzyskała dyplom specjalisty w dziedzinie chorób wewnętrznych, a w 2007 w dziedzinie endokrynologii. Od 2009 roku jest zatrudniona na stanowisku adiunkta w Katedrze i Klinice Endokrynologii UJCM i pełni funkcję Kierownika Pracowni Statystyki i Epidemiologii Chorób Układu Dokrewnego CMUJ.

OCENA CYKLU PUBLIKACJI ZŁOŻONYCH JAKO OSIĄGNIĘCIE NAUKOWE

Zgodnie z obowiązującą ustawą o stopniach i tytule naukowym, dr Aleksandra Gilis-Januszeńska przedstawiła osiągnięcie naukowe pt. „Prewencja cukrzycy typu 2 i determinanty jej skuteczności u osób z wysokim ryzykiem rozwoju choroby w oparciu o model skriningu i interwencji nefarmakologicznej realizowany w ramach podstawowej opieki zdrowotnej” obejmujące cykl trzech publikacji o łącznym IF = 6,875 oraz liczbie punktów MNiSW = 105.

W skład osiągnięcia wchodzi następujące prace:

- 1) Aleksandra Gilis-Januszeńska, Jaana Lindström, Jaakko Tuomilehto, Beata Piwońska-Solska, Roman Topór-Mądry, Zbigniew Szybiński, Markku Peltonen, Peter E. H. Schwarz, Adam Windak, Alicja Hubalewska-Dydejczyk. Sustained diabetes risk reduction after real life and primary health care setting implementation of the diabetes in Europe prevention

- using lifestyle, physical activity and nutritional intervention (DE-PLAN) project. BMC Public Health. 2017; 17: 198. DOI: 10.1186/s12889-017-4104-3; **IF-2,265**
- 2) Aleksandra Gilis-Januszevska, Noël C Barengo, Jaana Lindström, Ewa Wójtowicz, Tania Acosta, Jaakko Tuomilehto, Beata Piwońska-Solska, Peter E.H. Schwarz, Zbigniew Szybiński, Adam Windak, Alicja Hubalewska-Dydejczyk. Predictors of long term weight loss maintenance in patients at high risk of type 2 diabetes participating in a lifestyle intervention program in primary health care: The DE-PLAN study. PLoS One. 2018; 13(3): e0194589. DOI: 10.1371/journal.pone.0194589; **IF-2,806**
- 3) Aleksandra Gilis-Januszevska , Jaana Lindström, Noël C Barengo, Jaakko Tuomilehto, Peter EH Schwarz, Ewa Wójtowicz, Beata Piwońska-Solska, Zbigniew Szybiński, Adam Windak, Alicja Hubalewska-Dydejczyk. Predictors of completing a primary health care diabetes prevention intervention program in people at high-risk of type 2 diabetes: experiences of the DE-PLAN project. Medicine (Baltim. Md.). 2018; 97(5): e9790. DOI: 10.1097/MD.00000000000009790; **IF-1,804**

W swojej recenzji Pani Profesor Małgorzata Myśliwiec podkreśla, że wkład dr n med. Aleksandry Gilis-Januszevskiej był bardzo znaczący, we wszystkich pracach włączonych do osiągnięcia naukowego jest pierwszym autorem. Oceniając poszczególne prace wchodzące w skład osiągnięcia habilitacyjnego Pani Profesor Myśliwiec stwierdza: Przeprowadzone badania oraz wyniki obserwacji długofalowych u pacjentów z ryzykiem rozwoju cukrzycy typu 2, które zostały opublikowane w pracy 1 są jedne z pierwszych na świecie. Jednoznacznie stwierdzono, że wpływ interwencji niefarmakologicznej może utrzymywać się po jej zakończeniu, nawet do 20 lat, ze zmniejszeniem ryzyka rozwoju choroby o 34-43%.

Celem drugiej z przedstawionych prac będącej tematem projektu habilitacyjnego była identyfikacja czynników predykcyjnych długofalowej skuteczności interwencji niefarmakologicznej u osób ze zwiększonym ryzykiem rozwoju cukrzycy. Pani Profesor Myśliwiec podkreśla, że uzyskane wyniki badań mają duże implikacje kliniczne.

W dalszej ocenie Pani Profesor Myśliwiec stwierdza, że wskazano, że osoby, którym udaje się utrzymać redukcję masy ciała długofalowo częściej stosują się do zaleceń dotyczących zmiany stylu życia w okresie po zakończeniu interwencji. W okresie interwencji jak i w okresie po zakończeniu interwencji częściej zwiększają aktywność fizyczną. Pani Profesor Myśliwiec podkreśla, że w pracy 3 imponująca jest ilość badanych osób – 262. Dobrze zaplanowana logistyka badań pozwoliła na ukończenie interwencji u 70% badanych osób. Wnioski badań również mają dużą wartość kliniczną. Pani Profesor Myśliwiec stwierdza dalej, że Habilitantka słusznie wskazała na konieczność modyfikacji dotychczasowych strategii naboru pacjentów do programów prewencyjnych i metod interwencji celem zwiększenia udziału mężczyzn, osób pracujących i osób z wysokim ryzykiem rozwoju cukrzycy.

Podsumowując ocenę osiągnięcia Pani Profesor Myśliwiec stwierdza: Prewencja cukrzycy typu 2 była w obszarze zainteresowań naukowych dr n. med. Aleksandry Gilis-Januszevskiej od początku pracy zawodowej. Dziedzina bardzo ważna ze względu na obserwowany na całym świecie wzrost częstości występowania cukrzycy typu 2 i w konsekwencji jej powikłań. Stąd podjęte przez Habilitantkę poszukiwania strategii nakierowanych na prewencję cukrzycy typu 2 są bardzo istotne.

W swojej recenzji Pani Profesor Małgorzata Zwolińska-Wcisło po gruntownej analizie wyników poszczególnych prac wchodzących w skład osiągnięcia habilitacyjnego stwierdza, że uzyskane wyniki badań pozwoliły na wysunięcie następujących wniosków:

1. Interwencja nefarmakologiczna prowadzona u osób ze zwiększonym ryzykiem rozwoju cukrzycy typu 2 w ramach POZ, prowadzi do zmniejszenia czynników ryzyka choroby niedokrwiennej serca i zmniejszenia ryzyka cukrzycy typu 2.
2. Osoby, którym udaje się utrzymać redukcję masy ciała długofalowo częściej stosują się do zaleceń dotyczących zmiany trybu życia w okresie po zakończeniu interwencji nefarmakologicznej.
3. Wskazane jest modyfikowanie planu interwencji nefarmakologicznej, zwłaszcza w zakresie zindywidualizowanej aktywności fizycznej, a także wydłużenia czasu stosowania tej interwencji.
4. Konieczne jest dalsze badanie czynników predykcyjnych skuteczności interwencji krótko- i długoterminowej.
5. Wskazane jest dotarcie do szerszej grupy osób, które do tej pory nie korzystały z programów prewencyjnych, poprzez wykorzystanie nowych technik interwencji, takich jak Internet, kontakt telefoniczny, grupy wsparcia pacjentów, czy prowadzenia działań prewencyjnych w miejscach pracy.

Pani Profesor Zwolińska-Wcisło podsumowując stwierdza, że: Podejmowane przez Habilitantkę w ramach wieloletniej pracy naukowej działania oraz wyniki badań mają również istotne znaczenie praktyczne. Mogą być wykorzystane w praktyce klinicznej i przyczynić się do poprawy skuteczności i efektywności programów zapobiegania cukrzycy typu 2.

W swojej recenzji osiągnięcia naukowego Pan Profesor Piotr Fichna stwierdza, że zbiór prac przedstawionych przez dr med. Aleksandrę Gilis-Januszewską jako swoje osiągnięcie naukowe do oceny w postępowaniu habilitacyjnym obejmuje 3 publikacje, w których jest pierwszą autorką i które powstały przy współudziale uczestników programu badawczego DE-PLAN. Podobny skład współautorów tych prac wskazuje na trwałość realizowanej przez nich współpracy we wspólnym zamierzeniu, dla którego w Polsce głównym koordynatorem i wykonawcą była dr med. Aleksandra Gilis-Januszevska. W pracach tych przedstawionych przez Kandydatkę jako osiągnięcie habilitacyjne Autorka udowadnia skuteczność prewencyjnej, nefarmakologicznej interwencji prowadzonej u osób z ryzykiem cukrzycy typu 2 już na poziomie podstawowej opieki zdrowotnej, co ogranicza czynniki ryzyka dalszego rozwoju choroby. Jest to ważne wobec nadal nazbyt późnego rozpoznawania samej cukrzycy, nie mówiąc już o nieuporządkowanych wysiłkach w kierunku prewencji.

Po dogłębnej analizie wyników badań będących składowymi osiągnięcia Pan Profesor Fichna podsumowuje: Wyniki badań przedstawionych w grupie prac wskazanych jako osiągnięcie habilitacyjne nie zaskakują odkrywczością – można było ich oczekiwać w zakresie poprawy czynników ryzyka dla rozwoju cukrzycy typu 2. Jednakże zaletą tych badań jest ich *stricte* epidemiologiczny charakter potwierdzający konkretnymi, mierzalnymi ustaleniami, że interwencja wczesna (bo tylko niewielki stopień otyłości) i nawet wywołująca nieznaczną/umiarkowaną redukcję masy ciała, przekłada się na poprawę parametrów biochemicznych (lipidogram, glikemie) oraz, że można tę poprawę utrzymać przez długi czas.

Zapoznając się z przedstawionymi badaniami, można mieć niedosyt w zakresie ocenianych parametrów, które nie uwzględniały np. składu masy ciała, nie ukazywały zmienności adipokin, ani nawet nie dokonywano oznaczeń insulinemii (wszak w tytule zapisano stwierdzenie, że osoby miały wysokie! ryzyko rozwoju cukrzycy) z wszystkim tego następstwami dla oceny chorych. Jednakże, w zamierzeniu i w tytule osiągnięcia zapisano także, że badano „model skriningu i interwencji nefarmakologicznej realizowany w ramach podstawowej opieki medycznej”, co tłumaczy oszczędność badanych parametrów, gdyż ideą badań ma być przyszłe masowe i wczesne, już na podstawie przesiewu, włączanie interwencji u pacjentów. Walorem omawianych prac jest wskazanie w opisach metod na potrzebę udziału w proponowanej prewencji lekarzy, pielęgniarek, dietetyków oraz psychologów dla skuteczności interwencji. Autorka w podsumowaniu stwierdza, że „wyniki przedstawionych prac mogą być wykorzystane w praktyce klinicznej wpływając na poprawę skuteczności i efektywności programów zapobiegania cukrzycy typu 2”, z czym należy się w pełni zgodzić teoretycznie, a będzie to możliwe też w praktyce dopiero po podniesieniu podstawowej wiedzy o zdrowiu w społeczeństwie (bo potrzeba zrozumienia i współpracy pacjentów) z jednoczesnym podniesieniem finansowych nakładów na zaproponowaną masową prewencję (opłacenie zespołów medycznych, korzystanie z nowoczesnych mediów informacyjnych). W tym miejscu należy podkreślić wielkie znaczenie głównego kierunku badań naukowych Kandydatki, w którym mieści się też habilitacyjny zestaw prac, gdyż prewencja nie tylko cukrzycy typu 2, ale już samej otyłości, która obok innych komplikacji prowadzi także najczęściej do cukrzycy, jest nagłym zadaniem dla współczesnej medycyny.

W swojej opinii Pani Profesor Przemysław Jarosz-Chobot podkreśla: Niepodważalnym walorem cyklu prac jest szerokie naukowe poznanie patomechanizmu, a w konsekwencji uzasadnienie konieczności zapobiegania i leczenia otyłości, zespołu metabolicznego, insulinooporności i cukrzycy typu 2. Ważnym aspektem naukowym, a w jego następstwie i społecznym, jest zwrócenie szczególnej uwagi na znaczenie interwencji nefarmakologicznej, na jej wysoką skuteczność w prewencji cukrzycy typu 2 na poziomie podstawowej opieki zdrowotnej w zakresie powszechnej zmiany sposobu żywienia, aktywności fizycznej u osób z wysokim ryzykiem rozwoju cukrzycy.

Za główne osiągnięcie cyklu prac wskazanych przez dr n. med. Aleksandrę Gilis-Januszewską dla postępowania habilitacyjnego można uznać ustalenie, że ok. 36% pacjentów po zredukowaniu masy ciała utrzymuje ten efekt długofalowo (latami), jeżeli nadal stosują się do zasad zaleconych w interwencji. Chętniej podejmują działania interwencyjne osoby zdrowsze z lepszymi parametrami biochemicznymi. Z drugiej strony, bardziej podatni na dobre efekty interwencji nefarmakologicznej są ci, którzy wyjściowo mieli podwyższone wartości glikemii na czczo. Niestety, ok. 30% pacjentów rezygnuje z kontynuowania interwencji nefarmakologicznej.

Dane te wskazują, że przesiew populacji dorosłych po kątem ryzyka cukrzycy typu 2 w oparciu o bieżącą pracę i możliwości diagnostyczne podstawowej opieki zdrowotnej ma wielkie znaczenie. Już na wczesnym etapie zaburzeń można wprowadzać nefarmakologiczną prewencję cukrzycy typu 2 o dużej skuteczności – co najmniej 36%, a nawet do 70% zahamowania progresji choroby.

OCENA DOROBKU NAUKOWEGO

Analiza bibliometryczna sporządzana przez Bibliotekę Medyczną UJCM w dniu 5 kwietnia 2018 r. wykazała, że łączny dorobek naukowy Habilitantki po wyłączeniu osiągnięcia habilitacyjnego obejmuje prace o łącznej punktacji IF = 29,681, MNISW = 412 z prac oryginalnych i poglądowych oraz IF = 7,242 za publikacje w suplementach czasopism z JCR i IF = 3,045 z badań wieloośrodkowych. Współczynnik Hirscha wynosi 6, a liczba cytowań według Web of Science Core Collection wyniosła 261. Łączny dorobek naukowy obejmuje 44 publikacji pełnotekstowych i 100 doniesień zjazdowych (72 z konferencji międzynarodowych i 28 z konferencji krajowych). Publikacje pełnotekstowe obejmują 13 prac oryginalnych opublikowanych w czasopismach posiadających IF, 18 prac oryginalnych w czasopismach bez IF, 2 opisy przypadków, 7 prac poglądowych, 3 pełnotekstowe publikacje w suplementach czasopism posiadających IF i 1 publikacja z udziałem autora w badaniach wieloośrodkowych. Ponadto Habilitantka jest autorką 23 rozdziałów w podręcznikach i monografiach i 4 prac popularno-naukowych. W 9 pracach oryginalnych i 2 poglądowych Habilitantka jest pierwszym autorem.

Pan Profesor Fichna w swojej recenzji zwraca uwagę, że przedstawione wykazy publikacji oraz zaangażowanie w liczne współprace międzynarodowe, często z kierowniczym udziałem Kandydatki wskazują, że tematyka ta zdaje się być najważniejszą w dotychczasowej aktywności naukowej do chwili obecnej. Dalej Pan Profesor stwierdza, że po roku 2004, a zwłaszcza po 2007, zaangażowanie Kandydatki w liczne krajowe i europejskie programy badawcze z tego zakresu ukazuje, jak zyskiwała coraz większe uznanie międzynarodowe.

Pan Profesor Fichna w swojej recenzji dorobku naukowego Habilitantki podkreśla, że jest ona cenionym badaczem w tej tematyce opartej o metody epidemiologiczne i współpracuje ze znanymi naukowcami z Polski, z krajów skandynawskich, z Niemiec, głównie ramach współpracy europejskiej (m.in. z Prof. Szybińskim, J. Tuomilehto, J. Lindstrom, P.E. Schwarz), co znajduje odbicie nie tylko w pracach oryginalnych (10 publikacji), ale też we współautorstwie Kandydatki w rozdziałach monografii (3 publikacje) oraz w tworzeniu europejskich standardów postępowania prewencyjnego dla cukrzycy typu 2 (kolejne 3 publikacje). Dodatkowo Pan Profesor Fichna zwraca uwagę na publikacje poglądowe Kandydatki pisane w ramach jej zaangażowania w edukację podyplomową dla lekarzy różnych specjalności, które Pan Profesor uznaje za cenne osiągnięcie dydaktyczne i traktuje jako ważną kwalifikację dla samodzielnego pracownika nauki.

Pani Profesor Myśliwiec w swojej recenzji podkreśla, że imponujący jest także udział Habilitantki w projektach badawczych. Od początku pracy naukowej zaangażowana była w 14 projektów poświęconych epidemiologii, patomechanizmom, zapobieganiu i leczeniu otyłości, zespołu metabolicznego, insulinooporności i cukrzycy typu 2. Pani Profesor zwraca także uwagę, że dr n med. Aleksandra Gilis-Januszewska jest głównym wykonawcą i członkiem Steering Committee pięciu międzynarodowych projektów (współsponsorowanych przez Unię Europejską) ściśle związanych z prewencją cukrzycy typu 2 (DEPLAN, IMAGE, IMAGE plus, MANAGE CARE, ePREDICE).

Pani Profesor Myśliwiec dalej stwierdza, że w obszarze zainteresowań klinicznych i naukowych Habilitantki znajduje się również tematyka związana diagnostyką genetyczną i obrazową oraz leczenie hipoglikemii hiperinsulinemicznej w przebiegu rzadkich chorób uwarunkowanych genetycznie, takich jak nesidoblastoza czy w przebiegu guzów

neuroendokrynnych. Kolejnym tematem będącym przedmiotem zainteresowań klinicznych i naukowych jest niedoczynności przysadki. Pani Profesor Myśliwiec opisuje liczne prace opublikowane z tych zakresów tematycznych.

Pani Profesor Zwolińska-Wcisło w swojej ocenie dorobku naukowego dr Gilis-Januszeńskiej stwierdza, że Habilitantka współpracowała w zakresie prewencji cukrzycy typu 2 z WHO oraz z czołowymi ośrodkami europejskimi w tej dziedzinie, między innymi z Department of Chronic Disease Prevention, National Institute for Health and Welfare w Helsinkach oraz Department for Prevention and Care of Diabetes University Clinic, Carl Gustav Carus, Technical University w Dreźnie. Dalej Pani Profesor Zwolińska-Wcisło stwierdza, że Habilitantka jest współautorem siedmiu publikacji (w tym pierwszym autorem w pięciu z nich), dotyczących wyników projektu DEPLAN, jednej z pierwszych inicjatyw prewencyjnych powołanych w ramach Unii Europejskiej, której celem było wdrożenie w 17 krajach europejskich i pozaeuropejskich programów prewencji cukrzycy, dostosowanych do lokalnych możliwości, warunków funkcjonowania służby zdrowia oraz ocena ich skuteczności.

DZIAŁALNOŚĆ DYDAKTYCZNA I ORGANIZACYJNA

Działalność dydaktyczna Habilitantki obejmuje zajęcia na Wydziale Lekarskim Collegium Medicum UJ, w tym ćwiczenia, seminaria i wykłady z zakresu chorób wewnętrznych i endokrynologii dla studentów kierunku lekarskiego, zarówno polskich jak i zagranicznych oraz kierunku dietetyka. Sprawuje także opiekę nad studentami odbywającymi staże w Katedrze i Klinice Endokrynologii UJCM. Dr Gilis-Januszeńska uczestniczy także w szkoleniu podyplomowym lekarzy jako kierownik specjalizacji w zakresie endokrynologii (8 osób) i chorób wewnętrznych, a także jako wykładowca na kursach dla lekarzy.

Habilitantka koordynowała także Europejski Kurs Szkolenia Menadżerów Prewencji Cukrzycy typu 2. Aktywnie uczestniczyła w przygotowaniu platformy edukacyjnej dla managerów prewencji i szkoleniach pracowników ochrony zdrowia.

Dr Aleksandra Gilis-Januszeńska jest członkiem polskich i międzynarodowych towarzystw naukowych, takich jak Polskie Towarzystwo Endokrynologiczne, Pituitary Society, European Society of Endocrinology, European Association for the Study of Diabetes, European Neuroendocrine Tumours Society.

Habilitantka recenzowała prace naukowe w czasopismach zagranicznych, takich jak: Hormone and Metabolic Research, Public Health BMC, PLOS ONE, Pancreatology, Primary Care Diabetes i Trials BMC.

Habilitantka czynnie uczestniczyła w organizacji kursów naukowych, szkoleń i konferencji o zasięgu krajowym i międzynarodowym.

Ponadto, dr Gilis-Januszeńska współpracowała z WHO i IDF Europe i wiodącymi ośrodkami europejskimi, a także wielokrotnie uczestniczyła w pracach międzynarodowych grup badawczych i kierowała pracami polskich zespołów w ramach tych badań. Habilitantka uczestniczyła także w pracach eksperckich, takich jak m.in. Europejskie Zalecenia Prewencji Cukrzycy typu 2.

Dr Gilis-Januszeńska została wyróżniona za działalność naukową i organizacyjną, m.in. w 2017 roku Nagrodą Rektora UJ II stopnia za osiągnięcia organizacyjne „Udział w przygotowaniu i koordynacja projektów międzynarodowych i krajowych poświęconych prewencji cukrzycy typu 2.”

Pani Profesor Myśliwiec w swojej recenzji podkreśla, że Habilitantka sprawowała opiekę nad 3 pracami doktorskimi z zakresu epidemiologii i prewencji cukrzycy typu 2. Pani Profesor Myśliwiec zwraca także uwagę, że: Warto podkreślić powierzenie Habilitantce funkcji kierownika projektu i głównego organizatora Europejskiego Kursu Szkolenia Menagerów Prewencji Cukrzycy typu 2 w Krakowie, realizowanego w ramach współpracy z Department for Prevention & Care of Diabetes University Clinic, Carl Gustav at Technical University w Dreźnie.

Pani Profesor Zwolińska-Wcisło w swojej recenzji stwierdza, że dr Gilis-Januszczyńska jest również zaangażowana w prowadzenie szkoleń dla pracowników służby zdrowia w zakresie cukrzycy typu 2 w oparciu o Rekomendacje Prewencji Cukrzycy typu 2 w Europie oraz przygotowywanie platformy edukacyjnej dla managerów prewencji cukrzycy typu 2.

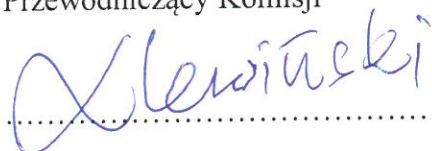
Pan Profesor Fichna w swojej recenzji zwraca uwagę, że do aktywności naukowo-organizacyjnych dr med. A. Gilis-Januszczyńskiej na pewno należy zaliczyć jej udział w międzynarodowych grupach badawczych i wielokrotne kierowanie badaniami podzespołów w Polsce. O skuteczności tych działań świadczą publikacje powstające w ramach wspólnych badań. Pan Profesor dalej stwierdza, że zaangażowanie Kandydatki w pracę edukacyjną jest ważną cechą Jej pracy, gdyż pokazuje dążenie do dzielenia się zdobytą wiedzą i chęć wdrażania jej do praktyki klinicznej.

W swojej opinii Pani Profesor Jarosz-Chobot podkreśla fakt współautorstwa kandydatki w Europejskich Zaleceniach Prewencji Cukrzycy typu 2 oraz Praktycznych Zaleceniach w prewencji cukrzycy typu 2, które są wyznacznikami światowej polityki zdrowotnej w walce z epidemią otyłości i cukrzycy typu 2.

WNIOSEK KOŃCOWY

Wszyscy członkowie komisji (recenzenci, członkowie, sekretarz i przewodniczący) zgodnie przedstawiają wniosek końcowy. W oparciu o ocenę osiągnięcia naukowego, będącego cyklem 3 prac oryginalnych, całokształtu dorobku naukowego, działalności dydaktycznej i organizacyjnej dr n. med. Aleksandry Gilis-Januszczyńskiej; Komisja uważa, że spełnia Ona kryteria określone ustawą z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. z 2014 r. poz. 1852 z późn. zm.) i w pełni zasługuje na uzyskanie stopnia naukowego doktora habilitowanego. Wobec powyższego, Komisja przedkłada Wysokiej Radzie Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Jagiellońskiego Collegium Medicum podjętą uchwałę o nadanie Pani dr n. med. Aleksandrze Gilis-Januszczyńskiej stopnia doktora habilitowanego nauk medycznych w dyscyplinie medycyna.

Przewodniczący Komisji

Sekretarz Komisji

